CURTEA EUROPEANĂ A DREPTURILOR OMULUI

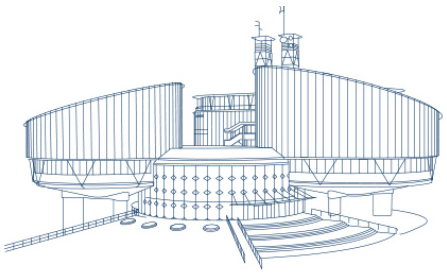
COMUNICAT DE PRESĂ

UN JURNALIST CARE CONTESTA O DECIZIE A CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII CARE ÎI AFECTA REPUTAȚIA TREBUIA SĂ SE ADRESEZE INSTANȚELOR CIVILE, NU CELOR ADMINISTRATIVE

Curea împotriva României

CEDO 278 (2026) 05.11.2026

Comunicat de presa emis de Grefiera Curții

În decizia pronunțată în cauza **Curea împotriva României** (cererea nr. 10718/19), Curtea Europeană a Drepturilor Omului, reunită într-un complet de șapte judecători, declară, în unanimitate, cererea inadmisibilă. Această decizie este definitivă.

Cazul se referă la un jurnalist care se plângea de imposibilitatea de a contesta, pe calea contenciosului administrativ, o decizie a Consiliului Superior al Magistraturii (CSM) pronunțată pentru a proteja reputația profesională a unui procuror în urma publicării unui articol al cărui autor era jurnalistul. Reclamantul, care considera că decizia CSM i-a lezat reputația profesională și al cărui recurs administrativ fusese respins, invoca articolul 6 din Convenție (dreptul de acces la un tribunal).

Curtea precizează că procedura privind protejarea reputației profesionale în fața CSM se referă exclusiv la magistrați și are ca scop protejarea independenței și imparțialității acestora, pentru a garanta încrederea cetățenilor în justiție.

În speță, decizia CSM se referea la conduita profesională a unui procuror și nu producea niciun efect juridic asupra reclamantului, care își putea invoca propriile drepturi civile în fața instanțelor civile competente.

FAPTE PRINCIPALE ȘI MOTIVELE

Reclamantul este cetățean român, jurnalist de profesie. El este autorul unui articol intitulat *„Din rivalitate amoroasă, procurorul A.B., de la Direcția Națională Anticorupție, a trimis un avocat la închisoare. Un avocat se află în închisoare deoarece soția sa a respins avansurile unui procuror de la Direcția Națională Anticorupție! Zdreanta din Ploiești are un frate geamăn la* Constanța", care a fost publicat în 2017 pe site-ul ziarului *„Evenimentul Zilei",* al cărui redactor-șef este.

În articolul său, reclamantul prezenta situația lui S.C., un avocat condamnat printr-o hotărâre definitivă în 2016 pentru trafic de influență. El sugera că, prin participarea sa la ancheta penală, procurorul A.B. s-a răzbunat pe S.C., cu care era prieten apropiat, deoarece soția acestuia din urmă îi respinsese avansurile cu caracter sexual.

În urma publicării acestui articol, Consiliul Superior al Magistraturii a fost sesizat, în temeiul articolului 30 alineatul (2) din Legea nr. 317/2004, cu două cereri având ca obiect protejarea

reputației profesionale a procurorului, introduse, respectiv, de acesta și de Direcția Națională Anticorupție.

Câteva zile mai târziu, CSM a dispus efectuarea unei inspecții judiciare, care a dus la elaborarea unui raport în care se concluziona că reclamantul depășise limitele libertății de exprimare și că nu respectase deontologia profesională prin publicarea unor acuzații false care au adus atingere reputației procurorului. Pe baza acestui raport, CSM a admis cererea de protejare a reputației depusă de procurorul A.B. cu privire la articolul de presă publicat de reclamant și a emis un comunicat de presă însoțit de un link către raportul menționat, în scopul protejării reputației procurorului.

În aprilie 2017, reclamantul a contestat, pe calea recursului administrativ, decizia CSM pe motiv că aceasta îi încălca libertatea de exprimare și, prin urmare, îi aducea atingere reputației profesionale.

Recursul său a fost respins în martie 2018, Înalta Curte considerând că acesta nu avea calitatea procesuală activă, întrucât numai magistrații aveau dreptul de a contesta, dacă doreau, deciziile pronunțate de CSM în urma unei proceduri privind protecția reputației lor, deoarece aceste decizii produceau efecte juridice numai asupra lor. Înalta Curte a precizat totuși că, în măsura în care reclamantul se plângea de o încălcare a dreptului său de a se bucura de o bună reputație, acesta avea posibilitatea de a se adresa instanțelor civile pentru a-și face valabile pretențiile.

Ulterior, în 2019, procurorul A.B. a introdus o acțiune în răspundere civilă împotriva mai multor jurnaliști, printre care și reclamantul, solicitându-le despăgubiri morale, considerând că a fost ținta unei campanii mediatice defăimătoare. Conform informațiilor furnizate de reclamant, acesta a fost condamnat în 2025 la plata unei sume de aproximativ 2 000 de euro (EUR) pentru prejudiciul moral suferit de procuror, precum și la plata cheltuielilor de judecată în valoare de 1 000 EUR. De asemenea, a fost obligat să publice, pe cheltuiala sa, hotărârea pronunțată în această privință într-un ziar cu tiraj mare.

Invocând articolul 6 (dreptul de acces la o instanță), reclamantul consideră că respingerea, pe motiv de lipsă de interes procesual, a contestației sale împotriva deciziei CSM l-a privat de dreptul său de acces la o instanță pentru a se stabili dacă a acționat cu profesionalism atunci când a publicat articolul litigios.

DECIZIA CURȚII

MOTIVARE

Curtea constată că procedura prevăzută la articolul 30 din Legea nr. 317/2004 era singura cale de care dispuneau instanțele naționale pentru a stabili dacă afirmațiile formulate de reclamant în articolul său confirmau vreo abatere disciplinară în sarcina procurorului A.B. sau o încălcare a normelor de etică din partea acestuia. Această verificare a luat forma unei anchete disciplinare, ale cărei rezultate au fost publicate într-un comunicat de presă.

Potrivit CSM, nu numai că nu s-a constatat nicio încălcare a normelor disciplinare sau etice din partea procurorului A.B., dar acuzațiile din articol erau de natură să îi prejudicieze reputația. În ceea ce privește protecția reputației, instanțele civile – sesizate ulterior de procurorul A.B. cu o acțiune civilă în răspundere delictuală îndreptată, printre alții, si împotriva reclamantului – au confirmat printr-o hotărâre definitivă că a avut loc o atingere a reputației respectivului procuror.

În aceste condiții, Curtea consideră că procedura în fața CSM a fost o procedură specifică care viza exclusiv magistrații și care avea ca scop protejarea independenței și imparțialității acestora pentru a garanta încrederea cetățenilor în justiție, iar rezultatele acesteia nu produceau niciun efect juridic față de terți, inclusiv față de reclamant, jurnalist, care, prin urmare, nu avea un interes de a acționa în cadrul procedurii în cauză.

Prin urmare, concluzia instanțelor administrative potrivit căreia reclamantul nu avea un interes de a contesta decizia CSM, nu era nici arbitrară, nici în mod evident nejustificată. În plus, reclamantul își putea invoca propriile drepturi civile în fața instanțelor civile competente.

Având în vedere natura cererii sale în fața Curții, care se referă la lipsa unei căi de recurs care să-i permită să conteste și să obțină anularea, în fața unei instanțe administrative, a deciziei CSM care a verificat dacă procurorul A.B. și-a încălcat sau nu îndatoririle profesionale, Curtea concluzionează că, deși reclamantul putea pretinde în mod justificat că deține un drept de natură civilă la protejarea reputației sale, contestația administrativă pe care intenționa să o exercite nu viza stabilirea acestui drept. Prin urmare, rezultatul contestației administrative nu era direct determinant pentru drepturile sale civile.

Prin urmare, articolul 6 § 1 nu se aplică procedurii în cauză. Lipsa accesului la o instanță administrativă pentru a contesta o decizie privind răspunderea disciplinară a unei alte persoane nu afectează, în sine, dreptul reclamantului de a-și stabili eventualele drepturi civile printr-o instanță independentă și imparțială instituită prin lege. Prin urmare, cererea este incompatibilă *ratione materiae* cu dispozițiile Convenției.

PROCEDURA
ȘI COMPOZIȚIA CURȚII

Cererea a fost introdusă la Curtea Europeană a Drepturilor Omului la 13 februarie 2019.

Decizia a fost pronunțată de o cameră formată din șapte judecători, compusă din:

Lado **Chanturia** (Georgia), *președinte*,
Lorraine **Schembri Orland** (Malta),
Anja **Seibert-Fohr** (Germania),
Anne Louise **Bormann** (Danemarca),
Sebastian **Răduleţu** (România),
András **Jakab** (Austria),
Corinna **Wissels** (Olanda),

Decizia este disponibilă numai în limba franceză.

Redactat de grefă, prezentul comunicat nu angajează Curtea. Deciziile și hotărârile pronunțate de Curte, precum și informații suplimentare cu privire la aceasta, pot fi consultate pe www.echr.coe.int.

URMĂRIȚI CURTEA PE:

Contactați ECHR Press pentru a vă abona la comunicatele de presă.

Unde puteți găsi comunicatele de presă? HUDOC – Colecția de comunicate de presă

Contacte pentru presă
echrpress@echr.coe.int | tel.: +33 3 90 21 42 08

Solicitările jurnaliștilor pot fi adresate Unității de presă prin e-mail sau telefon.

Inci Ertekin (tel.: +33 3 90 21 55 30)

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a fost înființată la Strasbourg de către statele membre ale Consiliului Europei în 1959 pentru a examina plângerile privind încălcarea Convenției europene a drepturilor omului din 1950.